

Heide [VERTELT]

www.heidevertelt.be

287

13 juli 2025

Vlaamse en nationale feestdag!

Deze week was het de beurt aan ons, Vlamingen, om onze feestdag te vieren. 11 juli is een dag waarop niet iedereen kan genieten van een vrije dag, daarom voor heel wat mensen nog niet echt een feestdag. 21 juli daarentegen is wel voor iedereen van een vrije dag, wat meer

mogelijkheden tot feesten geeft!

Het Belgisch Kampioenschap Rikken strijkt neer in Kalmthout

Op zaterdag 13 september 2025 wordt Kalmthout het kloppend hart van de kaartliefhebbers! De International World Whist Association (IWWA) heeft onze gemeente uitgekozen als trotse gastgemeente voor het Belgisch Kampioenschap Rikken 2025 en daar zijn we fier op.

Onze kaarttrots tonen

Tijdens het Wereldkampioenschap eerder dit jaar klonk de oproep: "Wie wil het BK organiseren?" Wij twijfelden geen seconde. Na een aantal plaatsbezoeken en een selectieprocedure met twee andere kandidaat-gemeenten viel de keuze uiteindelijk op... Kalmthout! Een eer én een kans om onze kaarttrots te tonen.

Een lokale winnaar?

Vanaf 10.00 uur nemen zo'n kleine 200 fervente ridders het tegen elkaar op in een dag vullend toernooi. Iedereen speelt mee tot het einde, en aan het eind van de dag kennen we de nieuwe Belgische kampioen. Met al 35 Kalmthoutenaren op de deelnemerslijst hopen we natuurlijk op een lokale winnaar! De eerste inschrijvingsronde zat in een mum van tijd vol, maar wegens het grote succes wordt het aantal deelnemers verhoogd. Binnenkort kan je je dus opnieuw inschrijven!

Meer info en inschrijven: <https://www.whistiwwa.com/events/bk-rikken-2025>. Vragen? Stuur mij gerust een mailtje: franckenann@gmail.com (bijdrage van Ann Francken)

Vanaf de "Suyderheyde" groeide ons dorp "Heide" door de woestenij werd een spoorlijn getrokken Joodse toeristen en stadse mensen verkenden de streek zij werden de nieuwe bewoners van "Heide" zij bouwden een school, een kerk en een synagoge zij voerden een godsdienststrijd en maakten een "zonneput" een jonge geschiedenis maar ééntje om zeker te lezen ga vlug naar www.heidevertelt.be en bestel ons boek

Gemachtigd opzichter, is dit iets voor jou?

De gemeente en de politie denken alvast aan 1 september, het begin van het nieuwe schooljaar. Daarbij wordt er zeker ook aan de veiligheid van onze kinderen en kleinkinderen gedacht op weg naar en van de school. Om verschillende gevaarlijkere punten te kunnen bezetten moeten er ook voldoende vrijwilligers worden gevonden om deze taak ter harte te nemen. Vandaar een nieuwe oproep, vooral naar jong gepensioneerden of mensen die 's morgens en in de namiddag wat tijd kunnen vrijmaken om deze taak te vervullen. Ben jij zo iemand die deze taak wel eens wil opnemen neem dan contact op via het mailadres: gemachtigdeopzichter@kalmthout.be. Om de taak naar behoren te kunnen vervullen is er een korte theoretische en praktische opleiding

voorzien van en tweetal uurtjes. Voor de geleverde prestatie is er een vrijwilligersvergoeding, maar zeker ook de honderden bedankjes van kinderen en ouders krijg je in ruil!

Vakantielectuur!

In 2022 schreef Louis van den Buijs *“de Kalmthoutse Gouden sportgeschiedenis”* naar aanleiding van de viering van 50 jaar sportraad in Kalmthout. Het boek verscheen op 700 exemplaren waarvan er nu nog een 20-tal te koop zijn bij Visit Kalmthout aan de prijs van 20 euro. Het boek geeft een overzicht van wat er op het vlak van sport in onze gemeente te beleven was en wat er nu nog is. Daarnaast worden ook de sportbeoefenaars van toen en nu in beeld gebracht en wordt er aandacht besteed aan de accommodatie die er vroeger was en wat er

nu nog is. Het boek sluit af met een overzicht van de huidige Kalmthoutse sportverenigingen. Een aanrader voor al wie van sport houdt en/of op zoek is naar geschiedenis.

Ondertussen zijn er bijna 900 exemplaren van ons boek *“waar lijn 12 haar sporen achterliet”* verkocht, ook dat boek blijven we aanprijzen als ideale vakantielectuur voor iedereen die van geschiedenis en van zijn/haar streek houdt! Wie het boek nog niet heeft gekocht en toch op zoek is naar info over het ontstaan van het dorp *“Heide”*, of wil kennismaken met alles wat de spoorwegen betekenden voor onze ruimere buurt, moet dit zeker eens overwegen. Het boek blijft te koop in de Market Carrefour, dagbladhandel Bouckaert-Pelckmans, in het Arboretum of bij Visit Kalmthout. In Essen kan je het aankopen bij de dagbladhandels Brems (Wildert) en Essen Press en bij de toeristische dienst Tasberg. In Kapellen is er een verkooppunt bij dagbladhandel Blauwhof op de Hoevensebaan.

Als Kalmthoutenaar in de “Tour de France”

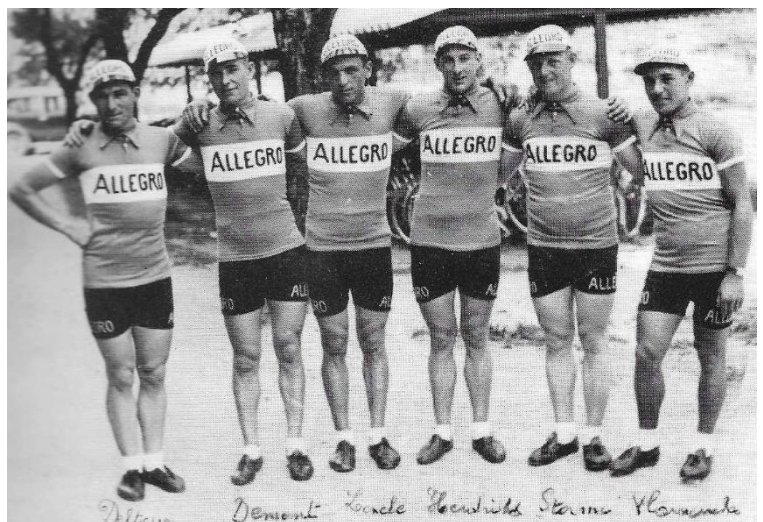
Terwijl Mathieu van der Poel, die zijn jeugdjaren in Heide en omgeving doorbracht, met de gele trui rondreed in Normandië, dachten wij aan een andere sterke Kalmthoutenaar die het hem zoveel jaren geleden voordeed. Wijlen wielercomentator Michellio (Michel Lambrechts) schreef hierover in zijn boek: *“jubileumwielboek 1929-1979”* een verhaal waaruit het volgende verhaal is ontstaan:

“Hij was de wielersprins van gans Europa. Hij werd in Kalmthout geboren op 19 juli 1916 in de rustige streek van de Cambus te midden van de mastenbossen en gezond groen aan de heideranden. Zijn moeder Martha was afkomstig van Parijs, vader Fons een echte natuurmens, hij was zo sterk als een paard. Zoon Albert Hendrickx groeide ook op tot een atletische knaap, hij werd een krachtpatser bij uitstek. Met zijn

rennersberoep nam hij het niet altijd nauw, alhoewel men hem kon vergelijken, wat klasse en macht betreft, met Coppi en Merckx. Was er geen oorlog uitgebroken dan zou de jonge "Sok" een uitgebreide erelijst kunnen voorleggen. De tweede oorlog trok een streep door zijn loopbaan. Begin de jaren '30 was hij als onderbeginneling, dan nieuweling en later junior, de echte baas in het peloton. In 1934, met de ronde van België, toen nog voor onafhankelijken, was hij ontegensprekelijk de grote openbaring, hij werd er eervol tweede. We kunnen ook vertellen hoe hij die ronde verloor! Hij was leider geworden tijdens de voorlaatste rit in Verviers. Daags nadien, op de zaterdag, was er een rustdag voorzien, vooral omdat de

laatste rit op zondag zeer lastig zou worden. Er moest gereden worden vanuit het heuvelend Walenland naar de Vlaamse Ardennen, over Oudenaarde en Ronse naar Gent, daar zou de ronde van België eindigen. Albert koos er echter voor om tijdens die rustdag over en weer naar huis komen! Hij wist dat het Kalmthout kermis was en wist ook dat hij er op zondag niet kon zijn gezien hij moest koersen. 's Zaterdags was er in Kalmthout al "voorkermis". Bij bakker Sanders in het dorp stond er een tent met een orgel, en die draaide ook al op zaterdags, dat wist Albert! Hij kwam de kermis mee inzetten, danste er een paar uren, dat was om de "form" op peil te houden, zegde hij erbij! Op zondag, vroeg in de morgen, vertrok hij per fiets terug naar Verviers om vandaaruit als leider de "roze trui" deze te gaan verdedigen. Het werd voor hem een ongelukkige rit, hij kreeg tweemaal een brandbreuk. Dolf Braekeveldt reed vooraan, hij reed naar zijn streek en stond in het klassement op minder dan een minuut van Hendrickx. Zo won Dolf de Ronde van België nog met bijna één minuut voorsprong op onze Kalmthoutenaar. Albert liet er zijn slaap niet voor, het jaar nadien werd hij beroepsrenner en behaalde al meteen een paar overwinningen in deze categorie. In 1936 zorgde een overwinning in de wedstrijd Parijs-Belfort voor zijn aanduiding om te mogen deelnemen aan de Ronde van Frankrijk. Zo is hij tot nu toe wellicht nog één van de jongste landgenoten die ooit op die leeftijd de Tour reden. Bij de start was hij maar 19 jaar oud, tijdens de ronde werd hij twintig. In zijn eerste Toer eindigde hij op de 26ste plaats, hij had er wel wat meegemaakt! In de rit Luchon naar Pau brak hij op 15 kilometer van Pau verwijderd zijn kader, de herstelwagen reed een paar honderd meter voor hem uit bij een andere Belg, leider Sylvère Maes. Zo stond hij daar moederziel alleen in de woeste Pyreneeën. Gelukkig voor hem vond hij een stuk ijzerdraad, bond hiermee zo goed als mogelijk zijn kader terug aaneen en kon zo weer verder rijden. Hij kwam die dag nog binnen de vooropgestelde tijd aan de aankomst. Tijdens de ronde van 1936 won hij voor België mee het ploegenklassement, in de Franse pers werd hij als een openbaring beschreven. Er bestond toen nog geen witte trui voor de jongste deelnemer in het klassement, hij had deze dan vanzelfsprekend gewonnen. Hij had 35.000 fr verdiend, over heel de ronde, wat in die tijd een mooi eigen huis was. Tijdens de Tour de France In 1937 stond hij 13de in de rangschikking toen hij een val meemaakte, dit gebeurde juist op de dag dat de volledige Belgische ploeg de ronde zou verlaten in Bordeaux. De ronde verlaten besloot de Belgische delegatie na fanatieke streken van woeste supporters van de Fransman Roger Lapébie. Tijdens die ronde smeten zij allerlei projectielen naar hun hoofd van de Belgische renners en wilden zij ook deze te lijf gaan. Hun "god Lapébie" won dat jaar wel de Tour, maar het zou zijn enigste en ook zijn laatste zijn. In

1938 werd niet deelgenomen aan de Franse ronde maar stond de Ronde van Zwitserland op de agenda. Albert reed toen voor de ploeg Allegro met als maten Hubert Deltour, Frans De Mondt, Toon Loncke, Lucien Vlamink en wijlen Lucien Storme. De Zwitser Leo Amberg won deze ronde in zijn eigen land, de Belgische Allegro's hadden tijdens de verschillende ritten ook wel wat verdiend. Albert werd 8ste in de eindrangschikking. In 1939 reed hij dan nog eens de Ronde van Frankrijk, het werd zijn derde en laatste, hij werd nog 31ste. Als voorname uitslagen komen nog op zijn erelijst: 2de in Parijs-Roubaix in 1937 na de Italiaanse Fransman Jules Rossi, 1938: Waalse Pijl 4de, 1932: Parijs-Brussel 2de, 1936: Ronde Van Vlaanderen 4de. De "Sok" was een renner die meer interesse had voor de klassiekers, kermiskoersen dat zegde hem niet zo veel. In 1940, juist voor het uitbreken van de oorlog won hij de " Trofee De dag", of de koers Antwerpen-Gent-Antwerpen (*deze oorspronkelijke opener van het Belgische seizoen kennen we nu als "de omloop het Nieuwsblad"*). Tijdens die koers ontsnapte de "Sok" kort na Gent met de toen al sterke jonge belofte Jules De Poorter. In de Rupelstreek, rond Boom, brak de guidon van Albert. Met een halve guidon bleef hij bij Jules en kwam maar af en toe nog eens op kop. De "Sok" kende de aankomst in het Antwerpse sportpaleis op zijn duim, hij bereikte de piste als eerste met een 10-tal meter voorsprong, Jules was er aan voor de moeite! Met de halve stuurbare kant van de guidon won Hendrickx onder daverend applaus deze openingskoers. Bij het uitbreken van de tweede oorlog stopte hij er mee tot in 1945. Dat jaar had hij nog geen vergunning, hij raakte half 1945 in de rats bij een smokkelzaak. In de omgeving van de Putse Moer werd een auto aangeslagen, hoe het kwam ?? In elk geval, Albert werd verdacht er bij betrokken te zijn. Bij het verhoor trok hij er zich tussenuit! De dag na die bewuste avond gaat hij op het postkantoor in Kalmthout een storting te doen aan de KBWB voor een nieuwe vergunning als beroepsrenner. Hij had vooraf aan de afdeling Antwerpen gevraagd, mits het strookje van de storting voor te leggen, of hij die namiddag mocht starten tijdens de wedstrijd in Grobbendonk. Per velo reed hij voor de middag naar Grobbendonk. Michel Lambrechts was postbeambte en was zo op de hoogte. Samen met een familielid reed hij met de motor naar Grobbendonk. Toen zij daar aankwamen was de koers al half

gereden. Nest Sterckx, Berten Sercu en Theo Middelkamp, de groten van toen, waren al vijf minuten voorop met niemand minder dan Albert Hendrickx! Nestje Sterckx won de wedstrijd met de hulp van Hendrickx die voor hem de spurt aantrok. Na de koers vraagt hij aan Michellio: "neem mij op sleeptouw naar Kalmthout, dan kan ik mijn conditie achter de moto nog wat aanscherpen, 't is de beste oefening". Zij stemden in en in Kalmthout werd nog getrakteerd met een paar pinten en een bedankje met de woorden: "tussen dit en één week win ik er wel één". Amper tien dagen later reed hij zijn ereronde in Vorst-Kempem. In 1946 was hij er vanaf het begin van het seizoen bij, 2de in Luik-Bastenaken-Luik was zijn beste prestatie. Het jaar nadien begint hij met de 4de plaats in de Ronde Van Vlaanderen en wint hij de Internationale wegmarathon Wenen-Graz-Wenen over bijna 600 kilometer, dit voor de lokale man Rudy Valenta. Door vorkbreuk verliest hij dat jaar Bordeaux-Parijs. In 1948 heeft hij oog voor de monstermarathon Parijs-Brest-Parijs over 1100 kilometer, de

grootste afstandskoers aller tijden. Niemand is tegen hem opgewassen. Hij wint met vijf minuten voorsprong voor François Neuville en de Italiaan Guiseppe Fasio. Hij kreeg hiervoor in Kalmthout een nooit geziene hulde. Daarna haakte hij definitief af, hij was 36 jaar en ging verder in de zakenwereld!

(foto's uit de collectie van Michel Lambrechts: foto 1: Albert Hendrickx, Sylvain Maes en Felicien Vervacke tijdens de rustdag in de Tour in 1936. Foto 2: de Allegro-ploeg tijdens de ronde van Zwitserland in 1938, vlnr: Hubert Deltour, Frans De Mondt, Toon Loncke, Albert Hendrickx, Lucien Vlamink en Lucien Storme. Foto 3: 1946: Wenen-Graz-Wenen, aankomstfoto met Albert Hendrickx (de Sok op zijn sokken) en naast hem de Italiaan Rudy Valenta.

De aandachtige lezer heeft uit het verhaal begrepen dat er een link is naar het verhaal dat wij vorige week nog brachten over de "schrijvende konijnen". Het ging toen over boswachter Fons. De bewuste

boswachter, Fons Hendrickx, was de vader van Albert. Het was hij die zijn "maat" Sus Van Tilburgh duidelijk maakte dat het stropen moest gedaan zijn, zoals dorpsfilosoof "Word" Jacobs weergaf!

Bo en Igor organiseren een unieke "zomerrommelmarkt"

Op donderdag 24 juli van 14u tot 21u organiseren Igor en Bo een unieke "zomerrommelmarkt" op de locatie van de vroegere school "Zon en Hei" langsheen de Max Temmermanlaan in Heide. Meteen een leuke manier om tweedehands, vintage spullen aan te kopen of te verkopen. Bij goed weer zal er een ijsjeskraam worden voorzien. Kinderen zijn ook zeker welkom om gratis een standje op te zetten. Voor volwassenen is het 3,50 euro per meter om deel te nemen als standhouder. De locatie Zon & Hei is omgeven met groen, tussen de bomen is het een ideale locatie om er een "zomerrommelmarkt" te organiseren. Er is beperkte parking, dus er wordt gevraagd om zoveel mogelijk met de fiets of te voet te komen. Voor de mensen met een standje wordt wel de mogelijkheid voorzien om te laden en te lossen, eventueel ter plaatse te bespreken om een plaats te vinden om de auto te parkeren. Voor de bezoekers is er op wandelafstand voldoende parking ter hoogte van het voetbalveld van Heibos of bij het station van Heide. (op 5 minuten wandelafstand). Info 0492/82.05.65

Depanneur Danny Olluyn overleden.

Op 4 juli overleed in zijn woning in Kalmthout Danny Olluyn. Danny werd geboren in Antwerpen op 2 augustus 1958, en woonde bijna zijn leven lang in Kalmthout. Vooral in de voorbije jaren was hij gekend als carrossier en depanneur. In de Molenbaan, achter de garage en autoshop Beyers destijds, mensen met wie hij intens samenwerkte, was Danny jarenlang actief. Hij was gehuwd met Karin Van Dorst en laat nu zijn echtgenote, drie kinderen en 4 kleinkinderen achter. Gisteren werd in het Strijbosshof afscheid van hem genomen. Hij rust in vrede!

Kalmthoutse legende: de Wachter van de Vossenbergh!

Lang voor het eerste spoor door de Kalmthoutse Heide werd gelegd, voordat mensen met houten schoppen zand schepten en het heidelandschap verknoeide, lag er in het hart van de heide een machtige duin. De mensen noemden het de Vossenbergh. Hoog torende hij boven de heide uit, bedekt met zacht helmgras, omringd door jeneverbesstruiken en sluimerende dennen. Men zei dat de Vossenbergh levend was, niet van vlees en bloed, maar van herinnering, stilte en zand. Zijn hoeder was Voskar, een wijze, roodbruine vos die nergens woonde en overal was. Hij verscheen als het donker viel en liep over de duinen bij maanlicht, zijn ogen als brandende amber. Oude herders fluisterden dat hij ouder was dan het bos, dat hij de adem was van het land zelf. Voskar was geen gewone vos. Hij was een geest, een wachter, een verbinder tussen de zichtbare wereld en de geest van de natuur. Hij bracht regen wanneer de heide dorst had. Hij joeg de mist op als reizigers verdwaalden. En bovenal beschermde hij de Vossenbergh, want onder het zand lag zijn hart begraven, een kristallen kern die de heide voedde met leven. De mensen uit Heide eerden hem. Ze lieten voedsel achter aan de rand van het bos, stampden nooit op het duinzand, en leerden hun kinderen te fluisteren bij zonsopgang. Generaties lang bleef de heide kalm, beschermd. Maar tijden veranderen. Toen de negentiende eeuw vorderde en de spoorwegen kwamen, volgden vreemde mannen met kaarten, kruiwagens en plannen. Ze zagen geen heilige berg, geen levende vos, alleen zand. Zand dat

ZOMER ROMMELMARKT

DONDERDAG 24 JULI 2025
START: 14 UUR TOT 21 UUR

INFO STAANPLAATS:
• 3,50 EURO PER METER
• KINDEREN GRATIS

INSCHRIJVEN?
BEL: 04 92 82 05 65

**MAX TEMMERMANLAAN
38 ZON&HEI**

FREE ENTRY

INCLUSIEF IJSJESKRAAM

**GELIEVE MET DE FIETS OF TE
VOET TE KOMEN**
PARKING IS BEPERKT

AUTO PARKEREN KAN BIJ DE HEIBOS
& HET STATION VAN HEIDE
(5 MINUTEN WANDELEN)

geld waard was. Zand dat de stad nodig had. Zonder ritueel, zonder respect, groeven ze in de flank van de Vossenbergh. Dag na dag zakte de duin. Treinen puften en piepten, wagons vol heilig zand ratelden weg richting Antwerpen. Elke schep die verdween, klonk als een doffe dreun in de borst van de heide. Voskar kwam niet meer. De mist verdwaalde zelf. Dieren trokken weg. De Cambus, eens een nederige hut waar herders rustten, werd een luid café. En toen, op een maanloze nacht, zakte de laatste top van de Vossenbergh weg. Die nacht sidderde de aarde onder Heide. Honden jankten. Wind fluisterde stemmen. En bovenop het kale vlak waar ooit de duin stond, verscheen een gloed. Getuigen, boeren, kinderen, een schilder op zoek naar inspiratie, zagen een vos, groter dan ooit, met ogen die bliksem droegen. Hij keek om zich heen, lang en stil. En toen verdween hij in de nevel. Sindsdien is Voskar nooit meer gezien... tenminste niet door mensen met lege handen of snelle voeten. Maar er zijn kinderen die de oude verhalen nog kennen. Ze bouwen kleine duintjes in het zand en geven ze namen. Ze laten stukjes brood achter onder de jeneverbesstruiken. En als de

avond valt en de wind de geur van dennen draagt, dan hoor je soms zachte pootstappen in het zand. Ze zeggen dat Voskar waakt, ergens diep onder de grond, waar het zand nog warm is van herinnering. En wie de stilte van de heide respecteert, wie durft te luisteren, hoort hem soms nog ademen.

(bijdrage van Wim Kuyps)

Oude en vergeten beroepen van vroeger

Vandaag: Kaaskoppendraaier (73)

Een **kaaskoppendraaier** is een maker van de houten vormen waarin de kaas wordt geperst. Een kaaskop is van oudsher een houten, komvormige kaasvorm waarin een bolvormige kaas wordt geperst. De vormen werden gedraaid uit wilgenhout. In de bodem zijn gaatjes geboord waardoor de wei kan afvloeien. De kaaskop wordt afgesloten met een ronde (eikenhouten) deksel, de volger genoemd, waarna het geheel onder de pers wordt geplaatst die het vocht uit de wrongel drukt. Dat draaien was een apart vak en werd gedaan door zogenaamde koppendraaiers. De koppendraaier had een met zijn voet aan te drijven draaischijf, waarop hij uit een dik stuk wilgenhout in één keer een kaasvat draaide. De maat van de stam was bepalend voor de omvang.

Hoe is de scheldnaam "Kaaskoppen" ontstaan?

Toen Napoleon ons land veroverde, had hij een groot leger. Deze soldaten werden betaald vanuit Frankrijk. Zij ontvingen 'soldij'. In Nederland werd door het Franse leger belasting geheven om deze soldaten te betalen. De glorie van Napoleon bleek niet eeuwig te zijn en toen de zaken slechter gingen werden de Franse soldaten in Nederland niet meer betaald. Het oog van deze soldaten viel al snel op de boerderijen van het Nederlandse platteland. De boeren konden goed leven van de rijkdommen van het land en vooral in de omgeving Gouda en Bodegraven lagen de schuren vol met goudgele kazen. De Franse soldaten kregen hier ook lucht van en gingen regelmatig op rooftocht. De boeren wilden zich verdedigen, maar hadden daar de middelen niet voor. Totdat de boeren ontdekten dat de kaasvaten meerdere doelen konden dienen. Deze vaten werden eerst alleen gebruikt voor het maken van de kaas. De boeren kwamen echter op het idee dit kaasvat te gebruiken als helm. De boeren stopten er stro in en een doek om het dragen van zo'n harde kaaskop wat te veraangenamen. Daarnaast bevestigde men er een leren bandje

aan voor onder de kin. Soms werden de kaaskoppen nog extra beveiligd met behulp van ijzeren banden. Met een hooivork in de hand en een kaasvat als helm bleken de boeren een geduchte tegenstander en konden ze het plunderen op hun boerderijen een halt toeroepen. Zo is de scheldnaam 'kaaskoppen' ontstaan.

(bijdrage van Paul Witters)

Opnieuw Kalmthouts kampioenschap wielrennen!

Wielierclub Wieka is volop in de weer om op vrijdag 1 augustus wielrennen te brengen in het hartje van Heide. De voorbereidingen en de ondersteuning lopen goed. Ook de horeca bereidt zich voor om er opnieuw een sportieve en gezellige topper van te maken. Ondertussen zijn er al verschillende renners ingeschreven voor de retro-koers en voor de afsluitende FUN-koers. Tijdens deze wedstrijd zal er opnieuw een Kalmthouts podium zijn. De eerste Kalmthoutenaar wordt omgord met de kampioenstrui en mag zich een jaar lang de kampioen van Kalmthout noemen! De retrokoers

staat open voor zowel dames als heren. Paul Lion is ondertussen druk bezig met het samenstellen van de jury, die in oude klederdracht ten tonele zal verschijnen die avond. Het wordt beslist topavond, zorg dat je er ook bij bent! Meer info hierover de volgende weken in uw digitaal krantje!

Uit de oude doos!

Deze foto is kort na 1930 gemaakt toen de school en het klooster in gebruik genomen werden. Je merkt de prille boompjes, op wat nu het Heidestatieplein en de parking voor de school is geworden. Het gebouw met het torentje was het klooster en doet ondertussen dienst als het goed draaiende café 't Centrum.

